

megen Videnskabelighed blevet kæmpet for at tilvejebringe et Surrogat for en Alderdomsforsørgelse. Hvis der virkelig var nogen Udsigt til til næste Aar at gennemføre en Alderdomsforsørgelse, baseret paa en Indkomstskat, tror jeg, at vi i Aar kunne spare os enhver Videnskabelighed i Anledning af dette tvivlsomme Surrogat for en Alderdomsforsørgelse, som Fattigloven byder. Jeg vilde derfor, hvis jeg ikke havde anset det for at være temmelig overflødig eller rettere sagt, temmelig unyttigt, have været tilbøjelig til at stille Endringsforslag til denne Behandling om, at naar en Indkomstskat til et lige saa stort Beløb var paalagt, saa traadte denne Redskættelse af Sikkertolden i Kraft. Jeg kunde have følt Trang til at stille et saadant Endringsforslag, hvis jeg ikke havde syntes, der i Forvejen var tilstrækkelig mange Endringsforslag, hvis jeg ikke havde følt mig overbevist om, at Debatten ved denne anden Behandling vilde komme til saa udelukkende at dreje sig imellem de største af de to Mindretal i Udvalget og Flertallet, at jeg følte mig temmelig overbevist om, at et saadant Forslag vilde drukne i den almindelige Debat. Men jeg har dog ikke villet undlade som et Bidrag til at karakterisere den Maade, hvorpaa man overhovedet har behandlet denne Sag, at nævne, at det ikke har været Flertallet muligt at finde noget som helst andet Middel til at kompensere Redskættelsen paa Sikkertolden end denne Skat. Naar det paa dette Omraade ikke er muligt at finde nogen anden Kompensation, saa tvivler jeg meget stærkt paa, at det ærede Flertal vil være i Stand til at paavise en anden Maade at tilvejebringe Midler til en Alderdomsforsørgelse paa. Hele denne Sag har jo givet Anledning til en stærk politisk Kamp. Jeg synes, at man med god Grund kan sige, at det eneste aldeles sikre Udbytte, der foreløbig kan opføres som Resultat af denne Sag, er, at Venstre i denne Sal er blevet splittet paa ny, er begyndt atter at kæmpe med hinanden indbyrdes, hvorimod baade den højterede Konsejlspræsident og hans nærmeste Meningsfæller her i Salen kunne gribe sig i Hænderne og sige: Er det ikke det, vi altid have sagt, at Venstre nok skal spille os Sejren i Hænderne ved altid at gaa i Stykker, hver Gang det øjeblik nærmer sig, da vi ere ved at blive mere? Det forekommer mig at være det eneste sikre Udbytte, for jeg føler mig ingeniende saa forvisset om, som den ærede Ordfører synes at gøre, at dette Forslag vil saadan uden videre gaa igennem det andet Ting

og saa vil blive til Lov. Det forekommer mig, at de Symptomer blive flere og flere, der tyde paa, at Betænelighederne overfor en saadan Foranstaltning som en Skat af 10 Kr. for en Tønde Bajerstøl vokse, og jeg synes, at Konsejlsvennerne af de Betæneligheder ogsaa ere ved at vokse; jeg tror ogsaa, at de ville vokse videre, efterhaanden som Tiden gaar. Jeg tror, at man vil fra den Side, der særlig repræsenterer Statskassen, saa flere og flere Betæneligheder med Hensyn til, hvad Udbytte egentlig denne Skat vil have, og jeg tror, at hos Demokratiet, der stadig drages ind i denne Sag Vandet over, vil der ogsaa komme flere og flere Betæneligheder med Hensyn til Konsejlsvennerne, først og fremmest de rent økonomiske Konsejlsvenner. Man vil spørge sig selv: Vil en Skat af 10 Kr. pr. Td. Bajerstøl ikke aldeles nødvendig drage en Brændevinsstat efter sig, en Brændevinsstat af tilsvarende Højde? Jeg tror ikke, det vil kunne nægtes fra nogen som helst Side, at den Dag, da vi virkelig have faaet en Skat af den enorme Størrelse indført, vil det Krav røse sig fra alle Sider, at Brændevinsstaten bør holde Skridt hermed. Mellem de mange hasarderede Paastande, som den ærede Ordfører fremkom med i Gaar — den ærede Ordfører benyttede jo stadig selv det Udtryk, haade om det ærede Medlem for Holbæk Amts 3dje Valgkreds (Tauber) og om det andet Mindretal, der har afgivet deres Betænkning, at de fremkom med saa mange hasarderede Paastande, men jeg tror, at man ved en omhyggelig Gennemgang af den ærede Ordførers Foredrag vil træffe et ikke ganske ringe Antal Paastande af samme Slags — blandt de mange Paastande, som den ærede Ordfører fremkom med i Gaar, var der blandt andet ogsaa den, at dette Forslag, som her er blevet forelagt os, griber aldeles ikke ind paa andre Toldpositioner. Jeg studsede unægtelig, da jeg hørte den Paastand. Man kan naturligvis til Dels sige det om Sukker, Ris og Petroleum, skønt der vel ogsaa kan være nogen Tvivl derom, men i hvert Fald har den ærede Ordfører maattet tage enkelte andre Poster med, der hidføres ved Hjælp af Sukkeret, men at en Skat af 10 Kr. pr. Tønde ikke skulde gribe ind paa andre Toldpositioner, at den ikke skulde gribe oven i Købet meget stærkt ind i hele vort Bestatningsystem, det forekommer mig ganske vist at være en Paastand, hvis Lige jeg i lang Tid ikke har hørt. At den griber ind baade i Brændevinsstaten, Vintolden o. s. v., tror jeg ikke, at nogen som helst vil kunne benægte. Jeg tror, at de ærede Medlemmer, der paa den Sag